

Sonquière: Der kunde ganske vist være stor Fristelse for mig, til at indbegaa det ærede Medlem, der talte for Mindretallet (Høale), med Hensyn til hans Ytringer om Forsvaret fra Søforterne, men da Thinget er sammensat paa samme Maade, som da denne Sag sidst blev forhandlet her, skal jeg overvinde denne Fristelse og kun udtale som min Overbevisning, at det vilde være en meget stor Tilbagegang i Forsvarsvæsenet, dersom Søbefæstningen, den faste Del af Søforsvaret, gik over fra Søaren til Flaaden.

Jessen: Da jeg agter at stemme imod Mindretallets Forslag, ønsker jeg blot at sige et Par Ord for at reservere min Stilling til dette Forslag, naar det, hvad der jo er sandsynligt, kommer ind igjen her i Thinget, efter at Sagen er behandlet i det andet Thing, — thi jeg er ikke uenig paa alle Punkter med det Forslag, der er fremkommet fra Mindretallet, men jeg kan tværtimod med visse Modifikationer gaa ind paa særdeles meget af, hvad der deri er foreslaaet. Dette gjælder navnlig med Hensyn til det indvovede Lægdsmandskabs Gjenindkaldelse. Det synes mig, at det vilde være hensigtsmæssigere at fordele Indøvelsen af det hele Mandskab, der behøves til Flaadens Besætning, paa et kortere Aaremaal, saaledes at en større Del af Flaaden aarlig i dette Niemed udrustes til et længere Uvelssetog. Naar der da i selve Loven gives Sikkerhed for, at en saadan Udrustning skete, vilde man jo til hvilkenkomhelst Tid, naar hele Flaaden skulde bemandedes, have et Mandskab til Raadighed, hvis Indøvelse laa nærmere, end Tilfældet vil være ved den Ordning, Regeringsforlaget indeholder, og da vi jo stedse maa holde vor Flaade kampberedt med et meget kort Varjel, vilde det være en stor Fordel, at Bemanningen kunde ske med et Mandskab, hvis Indøvelse var fæstet i det længste for to Aar siden. Men i ethvert Fald vilde saadanne større aarlige Udrustninger af en tredje Del af Flaaden være af største Betydning for Befalingsmændene, hvis større Indøvelse i høi Grad kan høje paa Mandstabsøvelsen, og jeg skulde derfor være meget tilbøjelig til at opgve den omhandlede Gjenindkaldelse, naar de aarlige Udrustninger kunne blive større end hidtil. — Jeg skal derhos ogsaa gjøre opmærksom paa, at tidligere have jo næsten Alle været enige i, at det vilde være ønskeligt, at man gik denne Vej, og jeg tror altsaa, at det er et Spørgsmaal, som fortjener fornyet Overveielse, naar Sagen kommer til at fore-

ligge saaledes, at de Afstemninger, som foretages, ville faae et praktisk Resultat. For Dieblisset ser jeg ikke rettere, end at Situationen er den, at dersom dette Regeringsforslag nu vedtages her i Thinget i alt Væsentligt, saaledes som det er foreslaet, og gaar over til det andet Thing, og hvis Sessjonen da med Hs. Maj. Kongens Samtykke forlænges udover to Maanedes, saa vil Et af To ske, enten vil det gaa med dette Lovforslag, som det er gaaet med flere andre, nemlig at det gaar til Hvile, eller ogsaa vil det atter komme her ind væsentligt i den samme Skikkelse som den, hvori det nu er foreslaaet af Mindretallet. I dette sidste Tilfælde — som jeg ønsker maa indtræffe — vil der jo være Anledning til at gaa nærmere ind paa de Enkeltheder, som dannede Stridspunkterne i forrige Sessjon imellem det den Gang her i Thinget og det i Folkethinget nedsatte Udvalg, saavel med Hensyn til Udrustningen som med Hensyn til Søforterne, Undervisningsvæsenet og flere andre Punkter. Om flere af disse samstemmer jeg, som sagt, med Mindretallet her i Thinget, men jeg haaber da ogsaa, at Mindretallet ikke vil holde fast paa dets Forslag med Hensyn til Undervisningsanstalterne, og jeg hørte idag med Glæde af den ærede Ordsfører for Mindretallet, at dette Haab kan ventes opfyldt. — Undervisningsvæsenet er for mig Hovedpunktet i Stridsspørgsmaalene. — Det er min Overbevisning, at vi allerede ved den næstkommande Lov ere gaaede saa langt ned, at vi ikke kunne gaa et Skridt længere ned, dersom ikke den hele Undervisning og Formaalet med den, at danne dygtige Befalingsmænd, skal tabes aldeles af Syne. Det var vistnok en stor Feil, som skylbes de Renovationslyster, som i tidligere Aar i saa høi Grad gjorde sig gjældende, at man afskaffede Søkadetakademiet. I andre Lande har man netop taget det afskaffede Søkadetakademi til Mønster for den Uddannelse, som bliver tilbedt, de unge Mennekster, der skulle være Officerer. Nu er man her naaet til at afskaffe to af Klasserne i det tidligere Akademi, og hvad har man egentlig opnaaet derved? Man har derved kun opnaaet at henlægge den Undervisning, som fandt Sted paa Akademiet, til private Instituter og gjøre den kostbarere, men jeg tror, at det hvarfen er gunstigt for de unge Mennekster selv eller for Marinen, at man begynder den militære Uddannelse og Tilvænnelsen til den militære Disciplin paa et saa sent Standpunkt, og at det ei heller er gunstigt, at man har indskrænket Kasernereringen af de